

KJÆRLIGHET FRA GUD

Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.

I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.

Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.

Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

T.J. N. L. Schjørring 1854 - M.H.S. Thompson 1852

Familien takker for vennlig deltagelse

Prest: Torkel Irgens
Organist: Anna Jelstad

Jon Gisle Karlsen

* 20.12.1945 † 22.12.2023

TIL INNGANG

Å eg veit meg eit land langt der oppe mot nord
med ei lysande strand mellom høgfjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest, der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land:/

Der eit fjell stig mot sky med si krone av snø,
og i lauvklednad ny det seg speglar i sjø.
Og det smiler mot strand med si bringe i brann
i den solklåre, solklåre kveld. /Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette fjell:/

Og eg lengtar så titt dette landet å sjå,
og det dreg meg så blidt når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår vert min saknad så sår,
at mest gråta, mest gråta eg kan. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land:/

T: Elias Blix - M: Adolf Thomsen

SOLO

Har du fyr – Ola Bremnes

Nina

FØR TALEN

Jeg skulle ei sørge, jeg har jo en venn
som bær' på sitt hjerte min nød
Den vennen er Jesus, han elsker meg enn
han elsker i liv og i død

Han går ved min side, han leder min gang,
han blir ikke trett han som jeg
Og nådig han vokter meg livsdagen lang
han sviker ei, svikter meg ei

Han har meg utkåret så ussel jeg var,
Av nåde jeg er nå hans brud
Han vil meg ei slippe, det løftet jeg har,
Før hjemme jeg er hos min Gud

Så reiser jeg trygt til mitt herlige land
Tross bølgene skyhøye går.
Om Frelseren sover i båten iblant,
Han er dog i båten om bord.

SOLO

En farfar i livet – Odd Norstoga

Nina

TIL AVSLUTNING

Deilige er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre
riker på jorden
går vi til paradis med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

T.B. S. Ingemann 1850 - M Breslau 1842